

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 1999/2000:76 Lag om märkning och registrering av hundar jämte sju följdmotioner och fyra motionsyrkanden från allmänna motionstiden 1999. Utskottet tillstyrker regeringens lagförslag och avstyrker samtliga motionsyrkanden. Lagen innebär bl.a. att alla hundar skall märkas så att hunden kan identifieras och att ägarskapet skall registreras i ett centralt register. Undantag görs för hundar som är äldre än åtta år. En hund som påträffas utan märkning eller som saknar registrerad ägare skall kunna tas om hand av polismyndigheten om hunden utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur. Om ägaren inte inom viss tid låter märka hunden eller registrera sitt ägarskap får polismyndigheten besluta att hunden skall säljas, skänkas bort eller avlivas.

I betänkandet finns tre reservationer.

Propositionen

Regeringen (Jordbruksdepartementet) föreslår i proposition 1999/2000:76 att riksdagen antar regeringens förslag till lag om märkning och registrering av hundar.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag om märkning och registrering av hundar. Enligt lagen skall alla hundar märkas så att hunden kan identifieras och ägarskapet registreras i ett för landet centralt register.

Enligt förslaget skall en hund, som påträffas utan märkning eller som inte har någon ägare registrerad, kunna omhändertas av polismyndigheten om hunden utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur eller om det annars finns särskilda skäl. Om ägaren till en omhändertagen hund inte inom viss tid låter märka hunden och anmäler sitt ägarskap till det centrala registret får polismyndigheten besluta att hunden skall säljas, skänkas bort eller avlivas. Ägaren till en omhändertagen hund skall stå för kostnaderna för omhändertagandet. Polismyndigheten får även meddela nödvändiga förelägganden, vilka får förenas med vite.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna om omhändertagande skall dock gälla först fr.o.m. den 1 april 2001.

Lagrådet har avgett yttrande över förslaget.

Lagförslaget fogas som bilaga till detta betänkande.

1999/2000:MJU16

Motionerna

Motioner från allmänna motionstiden 1999

1999/2000:MJ511 av Maria Larsson och Caroline Hagström (kd) vari yrkas

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ett tydliggörande av ägaransvaret och upprättandet av ett ägarregister,

2. att riksdagen hos regeringen begär utredning om möjlighet att i vissa situationer snabbare kunna avliva en hund som visar sig vara farlig,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att föra upp frågan om hantering av farliga hundar på EU-nivå.

1999/2000:Ju905 av Lennart Daléus m.fl. (c) vari yrkas

38. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om översyn av lagstiftningen om kamphundar.

Motioner med anledning av propositionen

1999/2000:MJ16 av Tom Heyman (m) vari yrkas att riksdagen avslår förslaget till en ny lag om märkning och registrering av hundar i enlighet med vad som anförts i motionen.

1999/2000:MJ17 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m) vari yrkas att riksdagen avslår regeringens proposition 1999/2000:76 Lag om märkning och registrering av hundar i enlighet med vad som anförts i motionen.

1999/2000:MJ18 av Anders Sjölund (m) vari yrkas att riksdagen avslår proposition 1999/2000:76.

1999/2000:MJ19 av Caroline Hagström m.fl. (kd) vari yrkas att riksdagen med avslag på propositionen hos regeringen begär förslag om lagstiftning i enlighet med motionen.

1999/2000:MJ20 av Harald Nordlund och Lennart Kollmats (fp) vari yrkas

1. att riksdagen avslår regeringens proposition 1999/2000:76 Lag om märkning och registrering av hundar,

2. att riksdagen begär att regeringen återkommer med ett nytt förslag som löser problemet med hundar som attackerar människor och andra hundar.

1999/2000:MJ21 av Eskil Erlandsson m.fl. (c) vari yrkas

1. att riksdagen avslår proposition 1999/2000:76 Lag om märkning och registrering av hundar,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att lagstiftningen om hundar bör ses över.

1. att riksdagen avslår proposition 1999/2000:76,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att ge polisen möjlighet att omhänderta de hundar som inte kan hänföras till en bestämd ägare.

Utskottet

Märkning och registrering av hundar

Propositionen

Regeringen föreslår att en ny lag om märkning och registrering av hundar införs. Syftet med lagen är att det skall bli enklare och gå fortare att fastställa vem som är en hunds ägare. Lagen skall gälla hundar som stadigvarande finns i Sverige.

Enligt förslaget skall hundar märkas så att de kan identifieras. Ägaren skall låta registrera sitt ägarskap i ett centralt register, för vilket Jordbruksverket är registeransvarigt. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket föreslås dock få överlåta driften av registret till annan myndighet eller organisation. Registreringen och utrustningen för att läsa av märkningen skall finansieras med avgifter.

Registret föreslås få användas för att fastställa vem som är ägare till en hund. Tullverket, Jordbruksverket, länsstyrelser, polismyndigheter och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet skall ha direkt åtkomst till registret.

Regeringen föreslår vidare att hundar som påträffas utan märkning eller som inte har en ägare registrerad får omhändertas av polismyndigheten om hunden utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur eller om det annars finns särskilda skäl. Om ägaren inte låter märka hunden och anmäler sitt ägarskap till det centrala registret inom sju dagar bör polismyndigheten få besluta att hunden skall säljas, skänkas bort eller avlivas. Om det finns särskilda skäl skall polismyndigheten avvakta med en sådan åtgärd. Ägaren skall betala kostnaderna för omhändertagandet.

Överträdelse av lagen bör inte vara straffsanktionerad.

Motionerna

I samtliga följdmotioner yrkas avslag på propositionen. Enligt motion MJ16 (m) skulle ett hundregister inte fylla någon vettig funktion utan endast innebära ytterligare en onödig registrering. Motionären i motion MJ17 (m) anser att regeringens förslag knappast kommer att leda till att de hundar propositionen avser kommer att märkas och registreras. Däremot kommer en redan hårt belastad polis att åläggas betydande nya uppgifter och kostnadsökningar. Förutom dessa synpunkter framförs i motion MJ18 (m) även farhågor för att ett register skulle komma att belasta skötsamma hundägare med stora kostnader och besvär. Motionärerna anser vidare att gällande lagstiftning redan i dag reglerar de problem som förslaget enligt regeringen syftar till att lösa. Eftersom – enligt motion MJ22 (m) – de personer som redan i dag avstår från att märka sina hundar med stor sannolikhet kommer att göra så även framö-

ver riskerar den föreslagna lagen att bli tämligen verkningslös. Det finns risk för att lagstiftningen inte uppnår annat än att skötsamma hundägare tvingas registrera sina hundar (yrkande 1). Regeringen bör se över redan gällande bestämmelser och återkomma med förslag om sådan ändring att polisen får möjlighet att omhänderta de hundar som inte kan hänföras till en bestämd ägare (yrkande 2).

Enligt motion MJ19 (kd) strider regeringens förslag mot proportionalitetsprincipen. Motionärerna anser det inte rimligt att alla hundar oavsett ras skall märkas och registreras. I stället bör regeringen framlägga förslag om lagstiftning efter förebild i den brittiska modellen, den s.k. Dangerous Dogs Act, enligt vilken det råder förbud mot vissa utpekade hundraser, såvida inte särskilt undantag har beviljats. Förbudet gäller uppfödning, försäljning, byte eller gåva av sådana hundar. Vidare kan domstol villkorslöst besluta att en hund skall avlivas. En utvärdering av lagstiftningen år 1997 visade att lagen hade uppnått sina syften.

Även i motion MJ20 (fp) yrkas avslag på propositionen (yrkande 1). Motionärerna begär att regeringen återkommer med ett nytt förslag som löser problemet med hundar som attackerar människor och andra hundar. Förslaget kan t.ex. innebära en översyn av lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter genom att i lagen införs en presumtion för omständigheter när hundar kan vara farliga och därför får omhändertas. Genom en sådan lösning ges också polisen ökade befogenheter bl.a. när det gäller omhändertagande av sådana hundar (yrkande 2).

Bakgrunden till avslagsyrkandet i motion MJ21 (c) är bl.a. att regeringens förslag skulle bli mycket administrativt och ekonomiskt betungande för myndigheter och hundägare. Förslagets omfattning står dessutom inte i proportion till dess eventuella nytta (yrkande 1). Däremot bör nuvarande lagstiftning om hundar ses över (yrkande 2). Detta yrkande framförs även i motion Ju905 från samma parti, där den brittiska lagstiftningen enligt Dangerous Dogs Act framhålls som förebild (yrkande 38).

I motion MJ511 (kd) påtalas behovet av att ägaransvaret för farliga hundar görs tydligt och att ett ägarregister för hundar upprättas (yrkande 1). En utredning bör tillsättas om möjligheten att i vissa situationer snabbare kunna avliva en hund som visar sig vara farlig (yrkande 2). Regeringen bör föra upp frågan om hantering av farliga hundar på EU-nivå (yrkande 3).

Utskottets överväganden

Gällande bestämmelser om hundar finns i lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter samt i djurskyddslagen (1988:534) och djurskyddsförordningen (1988:539). Enligt 3 § lagen om tillsyn över hundar och katter kan polismyndigheten, när hund visat benägenhet att bita människor eller hemdjur, besluta att hunden skall omhändertas genom myndighetens försorg. Sedan hunden omhändertagits får ägaren inte förfoga över hunden utan tillstånd av polismyndigheten. Polismyndigheten skall efter värdering låta sälja eller avliva hunden eller ta hand om den tills vidare. Enligt 19 a § djurskyddsförordningen är det förbjudet att inneha eller genom avel frambringa s.k. kamphundar. Förbudet är avgränsat till hundar som har extremt stor

kamplust, som lätt blir retade och biter, som bara med svårighet kan förmås avbryta ett angrepp och som har en benägenhet att rikta sitt kampintresse mot människor eller andra hundar. Den som redan hade en kamphund när bestämmelserna infördes får enligt en övergångsregel behålla hunden under förutsättning att den på offentlig plats hålls kopplad och är försedd med munkorg. Enligt 16 kap. 13 § brottsbalken kan i vissa fall dömas för djurplågeri.

Det finns för närvarande inte några bestämmelser om märkning och registrering av hundar i Sverige. Frivillig märkning och registrering förekommer dock i Svenska kennelklubbens regi, och sedan den 1 januari 1997 är identitetsmärkning av valpar dessutom obligatorisk vid överlåtelse från uppfödare som är medlem i klubben. Märkning och registrering kan ske av såväl renrasiga hundar som hundar av blandras. Ett motsvarande ägarregister finns även hos Blandis hundregister och Svenska Hundklubben. Blandis hundregister har inget krav på identitetsmärkning medan samtliga hundar i Hundklubbens register är identitetsmärkta. Sammantaget är mer än 50 % av alla hundar i dag märkta och registrerade. Som regeringen anför bör den föreslagna märkningen ses som en påbyggnad av det befintliga frivilliga systemet.

I dag förekommer ofta stora problem med att fastställa vem som är ägare till en viss hund. Detta leder till svårigheter att ställa någon till svars för de skador som en hund kan ha orsakat. Särskilt det snabbt ökande antalet aggressiva och farliga hundar har medfört att problemet blivit ytterst påtagligt och akut. Behovet av att få kännedom och kontroll över dessa hundar är enligt utskottets mening så stort att det bör finnas ett verksamt instrument som gör det möjligt för staten att ingripa och tvinga fram märkning och registrering. Det är emellertid inte möjligt att hänföra de farliga hundarna till någon särskild hundras. Alla hundar oavsett ras kan utveckla aggressiva eller på annat sätt farliga egenskaper genom bl.a. felaktig avel eller felaktigt handhavande. Det är inte heller möjligt att på annat sätt effektivt fastställa vilka hundar som är potentiellt farliga. Ett märkningskrav kan därför enligt utskottet inte begränsas till vissa bestämda raser eller till s.k. farliga hundar. En lagstiftning liknande den brittiska lagstiftningen om farliga hundar, Dangerous Dogs Act, enligt vilken det råder ett principiellt förbud mot vissa utpekade hundraser, anser utskottet därför inte vara något verksamt alternativ till den nu föreslagna lagen. Mot den bakgrunden är det inte heller lämpligt att i lagen om tillsyn över hundar och katter föra in kriterier för när hundar kan presumeras vara farliga. Utskottet finner således att gällande lagstiftning, med eller utan ändringar, inte skulle kunna utgöra det effektiva verktyg som behövs för att komma till rätta med de problem som s.k. kamphundar orsakar, vilket hävdas i några motioner.

I likhet med regeringen anser utskottet att det finns ytterligare viktiga skäl för att införa ett hund- och ägarregister. Bland annat kommer myndigheternas djurskyddstillsyn att underlättas genom att en ägare till en vanvårdad hund snabbt kan identifieras. En registrerad ägare får säkrare och snabbare tillbaka en bortsprungna hund. Det blir också lättare att avgöra vem som har ansvaret för skador som en hund orsakat. Behov av att identifiera hundar finns även av smittskyddsskäl. Sannolikt kommer även möjligheterna att återfå en stulen hund att öka om alla hundar är identitetsmärkta. Som rege-

ringen anför innebär lagförslaget en klar förstärkning av hundägarens ansvar och bör även uppfattas som en ökad säkerhet för hunden och dess ägare. Enligt utskottets bedömning, som överensstämmer med regeringens, är förslaget även ett viktigt led i arbetet med ett förbättrat djurskydd för landets hundar. I likhet med regeringen anser utskottet att hundar som vid lagens ikraftträdande är äldre än åtta år skall undantas från märkningskravet.

I sammanhanget finner utskottet anledning att understryka den betydelse lagen kan få som hjälpmedel för polisen i dess arbete med att förebygga och bekämpa brott. När det gäller att komma till rätta med det förhållandet att hundar används på ett kriminellt eller gravt ordningsstörande sätt kan polisen i dag i vissa fall stödja ett ingripande på bestämmelserna i lagen om tillsyn över hundar och katter. För ett omhändertagande enligt den lagen krävs emellertid att det först klarläggs att det är fråga om en bitsk hund. Enligt regeringens förslag bör en omärkt eller oregistrerad hund kunna omhändertas redan på den grunden att den utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur eller om det annars finns särskilda skäl. Denna möjlighet bör i första hand få utnyttjas i de fall polismyndigheten bedömer att hunden utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur. Lagen ger därmed polisen utökade möjligheter att arbeta förebyggande genom att ingripa i de fall där det finns tillräckliga skäl att misstänka att en ägare kan använda sin hund på ett farligt sätt. Som regeringen anför kan detta i förlängningen förutsättas leda till kännedom om och kontroll över förekomst och innehav av farliga hundar. Också i andra sammanhang kan den föreslagna lagen i väsentlig grad underlätta polisens arbete. Det gäller i första hand hundar som tas om hand enligt lagen (1938:121) om hittegods men också när polisen omhändertar en hund eller lämnar biträdeshjälp enligt djurskyddslagen. Utskottet delar regeringens uppfattning att polismyndighetens möjlighet att omhänderta en omärkt hund bör utnyttjas när polisen bedömer detta vara nödvändigt för att förebygga brott eller det finns andra polisiära skäl för ett ingripande.

Det ovan anförda innebär att utskottet inte delar uppfattningen i några av motionerna att lagförslaget är alltför ingripande för att lösa ett begränsat problem. Tvärtom anser utskottet, som därmed gör samma bedömning som regeringen, att den föreslagna lagstiftningen tjänar många goda och efterfrågade syften. Som anføres i propositionen bör den föreslagna märkningen och registreringen ses som en påbyggnad av de i dag befintliga frivilliga registren. När det gäller de kostnader som ett märknings- och registreringsförfarande skulle åsamka hundägaren vill utskottet erinra om att registreringsavgiften hos Svenska kennelklubben, som kan förväntas utses som ansvarig för driften av registret, i dag uppgår till 75 kr. Enligt regeringens bedömning kan det bli fråga om ungefär samma kostnad för registrering i det centrala ägarregistret. Det är fråga om en engångsavgift som skall täcka kostnaderna för registrering och för den utrustning som krävs för att avläsa märkta hundars identitetsnummer. Den totala kostnaden för märkning av en hund med antingen mikrochips eller tatuering kan enligt propositionen beräknas uppgå till mellan 100 och 600 kr beroende på hundens ålder och storlek. Polismyndighetens kostnader för omhändertaganden är svårare att förutse eftersom förslaget innebär att polismyndigheten ensidigt avgör om ett omhändertagande

skall ske. Förekomsten av farliga hundar är visserligen utbredd, i hela landet kan antalet s.k. kamphundar uppskattas till minst 2 000. Mörkertalet är dock stort. Det är självfallet svårt att bedöma hur många av dessa hundar som kan bli aktuella för omhändertagande. Det kan emellertid förutsättas att det bara är ett mindre antal hundar som mer akut kan misstänkas utgöra en fara för samhället. Utskottet bedömer det som naturligt att polisens insatser i första hand kommer att inriktas mot dessa hundar. I likhet med regeringen gör utskottet bedömningen att lagförslaget, främst i ett inledningsskede, sannolikt kommer att medföra vissa kostnader för polismyndigheten. Undantagsvis kommer det inte att vara möjligt för polismyndigheten att kunna ta ut ersättning av en hundägare för kostnaderna för omhändertagandet. Så kan bli fallet om det inte ens genom kronofogdemyndigheten är möjligt att driva in en fordran på dessa kostnader. Å andra sidan kan kostnaderna för omhändertaganden enligt annan lagstiftning komma att minska när en ägare snabbare och enklare kan hittas och hållandetiderna därmed förkortas. När det gäller den anslagstekniska lösningen för verksamheten uttalar regeringen i propositionen sin avsikt att i årets budgetproposition återkomma till frågan.

Sammantaget innebär det ovan anförda att utskottet tillstyrker regeringens förslag och avstyrker motionerna MJ16 (m), MJ17 (m), MJ18 (m), MJ19 (kd), MJ20 (fp), MJ21 (c) och MJ22 (m).

Även motionerna MJ511 (kd) yrkandena 1 och 2 och Ju905 (c) yrkande 38 avstyrks.

Den svenska djurskyddslagstiftningen är av övergripande art och omfattar alla djurslag i fångenskap. Enligt de grundläggande artiklarna i unionsfördraget om gemenskapens behörighet och enligt protokollet om djurskydd och djurens välfärd som är kopplat till fördraget saknas däremot stöd för att inom gemenskapen, den s.k. första pelaren, reglera frågor om djurskydd inom andra områden än jordbruk, transport, inre marknad och forskning. Vid utformning och genomförande av gemenskapens politik inom dessa fyra områden skall hänsyn tas till djurens välfärd. Mot den bakgrunden finns i dag ett antal djurskyddsdirektiv om bl.a. fodertillsatser, djur vid transport, avel, försöksdjur och hållning av vilda djur i djurparker. Gemenskapsbestämmelserna omfattar således inte sällskapsdjur. Ett tillmötesgående av yrkande 3 i motion MJ511 (kd) skulle med andra ord strida mot unionsfördragets grundläggande bestämmelser. Motionen i denna del avstyrks.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. *beträffande förslaget till lag om märkning och registrering av hundar*

att riksdagen med bifall till regeringens förslag och med avslag på motionerna 1999/2000:MJ16, 1999/2000:MJ17, 1999/2000:MJ18, 1999/2000:MJ19, 1999/20:MJ20, 1999/2000:MJ21 och 1999/2000: MJ22 antar förslaget till lag om märkning och registrering av hundar,

res. 1 (m, c, fp)

res. 2 (kd)

2. beträffande *tydligare ägaransvar för farliga hundar m.m.*
att riksdagen avslår motionerna 1999/2000:MJ511 yrkandena 1 och 2
och 1999/2000:Ju905 yrkande 38,

3. beträffande *behandling av frågan om farliga hundar inom EU*
att riksdagen avslår motion 1999/2000:MJ511 yrkande 3.
res. 3 (kd)

Stockholm den 9 maj 2000

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Dan Ericsson

I beslutet har deltagit: Dan Ericsson (kd), Sinikka Bohlin (s), Inge Carlsson (s), Kaj Larsson (s), Maggi Mikaelsson (v), Ingvar Eriksson (m), Alf Eriksson (s), Ingemar Josefsson (s), Ann-Kristine Johansson (s), Kjell-Erik Karlsson (v), Caroline Hagström (kd), Catharina Elmsäter-Svärd (m), Gudrun Lindvall (mp), Eskil Erlandsson (c), Harald Nordlund (fp), Lars Lindblad (m) och Anders G Högmark (m).

Reservationer

1. Förslaget till lag om märkning och registrering av hundar (mom. 1)

Ingvar Eriksson (m), Catharina Elmsäter-Svärd (m), Eskil Erlandsson (c), Harald Nordlund (fp), Lars Lindblad (m) och Anders G Högmark (m) anser:

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar med "Det finns" och på s. 7 slutar med "MJ22 (m)" bort ha följande lydelse:

I likhet med regeringen ser utskottet allvarligt på det tilltagande problemet med s.k. kamphundar. Det aktuella lagförslaget är emellertid behäftat med stora brister och kommer sannolikt inte att leda till att de hundar propositionen avser kommer att märkas och registreras. Genom upprättande av ett centralt register skulle förmodligen inte annat uppnås än att skötsamma hundägare tvingas registrera sina hundar medan de personer som redan i dag avstår från att märka sina hundar med stor sannolikhet kommer att göra så även framöver. Härmed riskerar den föreslagna lagen att bli tämligen verkninglös samtidigt som den blir mycket administrativt och ekonomiskt betungande för myndigheter och hundägare. Dessutom skulle en redan hårt belastad polis åläggas betydande nya uppgifter och kostnadsökningar.

Nuvarande lagstiftning reglerar redan i dag flera av de problem som förslaget enligt regeringen syftar till att lösa. Utskottet anser att regeringen bör se över gällande bestämmelser och återkomma med förslag om sådan ändring att polisen får möjlighet att omhänderta de hundar som inte kan hänföras till en bestämd ägare. Förslaget kan t.ex. innebära en översyn av lagen

(1943:459) om tillsyn över hundar och katter genom att i lagen införs en redogörelse för de omständigheter under vilka hundar kan anses vara farliga och därför får omhändertas. En sådan lösning skulle också innebära att polisen ges ökade befogenheter bl.a. när det gäller omhändertagande av sådana hundar. Utskottet avstyrker således regeringens förslag till lag om märkning och registrering av hundar. Utskottet tillstyrker därmed motionerna 1999/2000:MJ16 (m), 1999/2000:MJ17 (m), 1999/2000:MJ18 (m), 1999/2000:MJ20 (fp), 1999/2000:MJ21 (c) och 1999/2000:MJ22 (m) och avstyrker motion 1999/2000:MJ19 (kd).

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. *beträffande förslaget till lag om märkning och registrering av hundar*

att riksdagen med anledning av motionerna 1999/2000:MJ16, 1999/2000:MJ17, 1999/2000:MJ18, 1999/2000:MJ20, 1999/2000:MJ21 och 1999/2000:MJ22 och med avslag på motion 1999/2000:MJ19

dels avslår det av regeringen framlagda lagförslaget,

dels som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

2. Förslaget till lag om märkning och registrering av hundar (mom. 1)

Dan Ericsson (kd) och Caroline Hagström (kd) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 5 börjar med ”Det finns” och på s. 7 slutar med ”MJ22 (m)” bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets mening strider regeringens förslag mot proportionalitetsprincipen och bör avslås. Det inte rimligt att samtliga hundar oavsett ras skall märkas och registreras för att syftet med lagen skall uppnås. Enligt den brittiska lagstiftningen, den s.k. Dangerous Dogs Act, råder förbud mot vissa utpekade hundraser, såvida inte särskilt undantag har beviljats. Undantag kan beviljas när hunden är kastrerad, försäkrad och har en implanterad sändare. Hunden får då inte uppehålla sig på allmän plats utan att vara försedd med munkorg och hållen i koppel av person som är minst 16 år. Förbudet gäller uppfödning, försäljning, byte eller gåva av sådan hund. Vidare kan domstol villkorslöst besluta att en hund skall avlivas. En utvärdering av lagstiftningen år 1997 visade att lagen hade uppnått sina syften. Regeringen bör för riksdagen framlägga förslag om lagstiftning efter förebild i den brittiska modellen. Utskottet avstyrker således regeringens förslag till lag om märkning och registrering av hundar. Utskottet tillstyrker därmed motion 1999/2000:MJ19 (kd) och avstyrker motionerna 1999/2000:MJ16 (m), 1999/2000:MJ17 (m), 1999/2000:MJ18 (m), 1999/2000:MJ20 (fp), 1999/2000:MJ21 (c) och 1999/2000:MJ22 (m).

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. *beträffande förslaget till lag om märkning och registrering av hundar*

att riksdagen med anledning av motion 1999/2000: MJ19 och med avslag på motionerna 1999/2000: MJ16, 1999/2000: MJ17, 1999/2000: MJ18, 1999/2000: MJ20, 1999/2000: MJ21 och 1999/2000: MJ22 dels avslår det av regeringen framlagda lagförslaget, dels som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför,

1999/2000: MJU16

3. Behandling av frågan om farliga hundar inom EU (mom. 3)

Dan Ericsson (kd) och Caroline Hagström (kd) anför:

Flertalet länder i Europa har i dag bestämmelser som innebär restriktioner för innehav av kamphundar eller s.k. farliga hundar. Bestämmelserna är emellertid inte enhetliga. Inom EU saknas varje form av gemensam lagstiftning om dessa hundar. Enligt vår mening finns ett stort värde i diskussioner på EU-nivå, t.ex. i ministerrådet, för att åstadkomma enhetliga definitioner för och en gemensam syn på hanteringen av kamphundar. Som anføres i motion MJ511 (kd) bör regeringen aktualisera frågan i olika sammanhang inom EU.

Vi anser att utskottets hemställan under 3 bort ha följande lydelse:

3. beträffande *behandling av frågan om farliga hundar inom EU*
att riksdagen med anledning av motion 1999/2000: MJ511 yrkande 3 som sin mening ger regeringen till känna vad ovan anförts.

Sammanfattning.....	1
Propositionen.....	1
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	1
Motionerna	2
Motioner från allmänna motionstiden 1999.....	2
Motioner med anledning av propositionen.....	2
Utskottet	3
Märkning och registrering av hundar.....	3
Hemställan	7
Reservationer	8
1. Förslaget till lag om märkning och registrering av hundar (mom. 1)	8
2. Förslaget till lag om märkning och registrering av hundar (mom. 1)	9
3. Behandling av frågan om farliga hundar inom EU (mom. 3).....	10
Propositionens lagförslag.....	11